

Sygn. akt III W 516/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Marzena Rzepecka - Wiatrowska

Protokolant: Katarzyna Bisaga

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 r. i 11 kwietnia 2018 r.,

sprawy **J. S. (1),**

urodzonego (...) w C.,

syna J. i K. z domu K.,

obwinionego o to, że:

w okresie od 23 stycznia 2017 roku do 11 maja 2017 roku w miejscowości B. G., woj. (...), z polany, dokonał kradzieży 3,5 metra drewna rodzaju świerk, o łącznej wartości 350zł działając na szkodę H. G.,

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.;

I. Obwinionego J. S. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 11 maja 2017 r. w miejscowości B., woj. (...), z polany dokonał kradzieży nie więcej niż 0,5 metra drewna rodzaju świerk o łącznej wartości 50 złotych, działając na szkodę H. G., tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych);

II. na podstawie art. 119 § 4 k.w. orzeka od obwinionego J. S. (1) obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia na rzecz H. G. w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych;

III. zasądza od obwinionego J. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w kwocie 100 zł (sto złotych) oraz kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty.

III W 516/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2017 r. około godz. 20.00 oskarżyciel posiłkowy H. G. wyszedł z psami i zauważył jak obwiniony J. S. (1) wyjeżdżając z lasu wiezie na wózku drewno. Oskarżyciel zapytał go czemu kradnie mu drewno, a ten oświadczył, że to jego drewno z działki. Oskarżyciel jednak stwierdził, iż na wózku znajduje się oznakowany zielonym sprayem świerk należący do niego. W 2016 r. zawarł bowiem umowę z (...) w Ś. na zakup drewna z terenu działki nr (...), obręb (...). Drewno zostało opieczętowane i oskarżyciel pociął je na klocki 40 cm oraz oznakował zielonym sprayem, pozostawiając je na polanie. Kiedy oskarżyciel stwierdził, iż na wózku obwinionego znajduje się właśnie oznakowany sprayem świerk zaczął robić zdjęcia. Pomiędzy nim a obwinionym doszło do szarpaniny. Wtedy też oskarżyciel zdecydował się zgłosić sprawę na policję.

Dowód: zeznania oskarżyciela posiłkowego k.4-5,8-9

płyta z dnia 28.02.2018r. i 11.04.2018 r.

pismo Agencji Nieruchomości Rolnej k.38

faktura k.37

świadcstwo legalności k.36

zdjęcia k. 46

Obwiniony J. S. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym jaki i przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, iż w dniu 11.05.2017 r. na wózku wiozł rzeczywiście drewno, ale było to drewno z działki. Przed sądem wyjaśnił, iż ma swoje drzewo i nie potrzebuje kraść drewna, bo ma zapewniony opał z budowy i rozbiórek oraz ma kupiony węgiel. Dodał, że w dniu 11.05.2017 r. wiozł drewno od syna z działki. Nie zaprzeczył też, iż między nim a oskarżycielem doszło do sprzeczki twierdząc, że odepchnął oskarżyciela.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k.9, płyta z dnia 28.02.2018r.

zeznania świadków płyta z dnia 28.02.2018r.:

M. G.

M. S.

K. S.

J. S. (2)

dokument zakupu węgla k.39

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania oskarżyciela posiłkowego H. G. oraz rzeczowy materiał dowodowy w postaci zdjęć i dokumentów przedstawionych przez oskarżyciela.

Oskarżyciel bowiem spójnie i jednoznacznie zeznał, iż w dniu 11 maja 2017r. przyłapał obwinionego jak na wózku z lasu wiozł w kierunku swojego domu drzewo, które należał do niego. Oskarżyciel rozpoznał drzewo jako swoje z uwagi na fakt, iż było one znaczone zielonym sprayem, które to sam odznaczył. Zeznał bowiem: „To było moje drewno skąd z działki jak z lasu wiozł, było to drewno świerkowe i oznakowane zielonym sprayem z numerem nabitym przez leśniczego, w pobliżu nie ma takich klocków.”

H. G.przedstawił również dokumentację w postaci świadectwa legalności pozyskania drewna, faktury i zgody z (...) w Ś.na pocięcie i zagospodarowanie drewna. Co więcej widząc jak obwiniony ma na wózku jego drewna oskarżyciel, któremu drewno ginęło już od jakiegoś czasu wziął telefon i zaczął robić zdjęcia. I choć zdjęcia nie są najlepszej jakości dowodzą temu, iż w chwili zdarzenia oskarżyciel rozpoznał swoje drewno chciał pozyskać dowody w sprawie kradzieży, musiał więc mieć pewność, iż drewno wiezione przez obwinionego nie jest drewnem z działki, a tym należącym do niego i przez niego oznakowanym. Zresztą zeznał, iż widział jak obwiniony z wózkiem szedł z lasu. Zważyć również należy, iż z zeznań oskarżyciela posiłkowego jednoznacznie wynika, iż obwiniony nie tylko wiedział gdzie składowane jest przedmiotowe drewno, ale też, że należy ono do H. G..

Zeznania świadka są spójne, logiczne i konsekwentne, nie budzą wątpliwości, a wraz z pozostałym materiałem dowodowym, uzupełniają się wzajemnie, tworząc jednolity obraz zdarzenia. Do tego nie ujawniły się żadne powody, by zeznaniom tym odmówić waloru wiarygodności.

W świetle tych zeznań Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, iż wiezione drewno pochodziło z działki od syna. Posiadanie też drewna na opał z innych źródeł, tak jak węgla, nie stanowią dowodu na to, że w przedmiotowym dniu obwiniony nie wiózł drewna oskarżyciela skoro ten widział go i rozpoznał swoją własność. Wersja podana przez obwinionego stanowi zdaniem Sądu swoistą linię obrony przyjętą przez obwinionego w celu uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn.

Zeznania zaś przesłuchanych świadków M. G., M. S., K. S. i J. S. (2) potwierdzają jedynie fakt posiadania przez obwinionego środków na opał z innych źródeł co w żadnej mierze nie wpływa na winę i sprawstwo czynu przypisanego obwinionemu.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wina i sprawstwo obwinionego co do zdarzenia z dnia 11 maja 2017 r. nie budzi wątpliwości. Bezspornym bowiem jest, iż w tym dniu obwiniony wiózł drewno na wózku, a oskarżyciel posiłkowy H. G. drewno rozpoznał jako te które wcześniej zaznaczył zielonym sprayem.

Co do wcześniejszego okresu tj. okresu od 23 stycznia 2017 r. kiedy to oskarżyciel zauważył, że ginie mu drewno brak w sprawie jednoznacznych dowodów na to, iż to obwiniony, a nie inna osoba dokonywała zaboru przedmiotowego drewna. Nie świadczą też o tym ślady wózka od polany do domu obwinionego, bowiem, po pierwsze nie wiadomo kto mógłby ten wózek ciągnąć, a po drugie czy na tym wózku faktycznie było drewno, które zostało skradzione oskarżycielowi, tym bardziej, że teren składowania drewna nie był zabezpieczony. Mając na uwadze, iż wszystkie nie dające się usunąć wątpliwości zawsze rozstrzygane są na korzyść obwinionego Sąd uznał winę i sprawstwo J. S. (1) jedynie do zdarzenia z dnia 11 maja 2017r. Wartość szkody Sąd ustalił w oparciu o zeznani oskarżyciela posiłkowego, który stwierdził, iż na wózku w przedmiotowym dniu znajdowało się nie więcej niż pół metra drewna. Skoro więc 3,5 metra drewna oszacowano na szkodę wartości 350 zł to pół metra adekwatnie odpowiadało wartości szkody 50 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, iż wina i sprawstwo obwinionego w przedmiocie czynu opisanego wyżej nie budzą wątpliwości, a obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art.119§1kw dokonując kradzieży drewna na szkodę H. G. i na podstawie powołanego wyżej przepisu wymierzył obwinionemu karę 150 zł grzywny.

Sąd uznał, iż wymierzona kara grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia, wyrządzonej szkody oraz sytuacji majątkowej i rodzinnej obwinionego (żonaty, emerytura 2000 zł), odpowiednio dolegliwa, współmierna do rodzaju popełnionego czynu oraz spełniająca swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Na podstawie art. 119§4 kw Sąd orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci naprawienia szkody na rzecz oskarżyciela w kwocie 50 zł co uczyni zadość prawom pokrzywdzonego i wzmocni w obwinionym poczucie o nieopłacalności popełniania tego rodzaju wykroczeń, realizując cele prewencji ogólnej.

Mając na uwadze sytuację finansową i rodzinną obwinionego Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpcw zasądził koszty postępowania. Na koszty te złożyła się opłata od wymierzonej obwinionemu od kary grzywny w wysokości 30 zł. (art. 21 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych - tekst jedn. Dz.U. z 1983r. Nr. 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 zł. (§ 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia - Dz.U. Nr. 118 poz 1269).